

tallet blive endnu større. I 1965 er der udfærdiget 2.750 patenter her i landet, og under den foreslåede ordning vil man muligvis komme op på et tal på 7.000-8.000. Nu må man vel i denne forbindelse bemærke, at der i andre industrilande er tale om en årlig forøgelse af patentantallet af ganske andre dimensioner end selv dem, en nordisk ordning vil medføre. Eksempelvis kan nævnes, at den årlige patentudstedelse i Tyskland ligger omkring 20.000, i England omkring 35.000 og i USA omkring 53.000. Også i disse lande er der talrige mindre industrivirksomheder, som ikke har råd til at overvåge patentområdet, men som dog synes at kunne drive deres virksomhed, uden at der opstår noget særligt problem for dem. Endvidere må man jo være opmærksom på, at en væsentlig del af dansk industri, som er eksporterende, må tage hensyn til patenteringen i de lande, hvortil de eksporterer, og altså dér har en væsentlig vanskeligere opgave end overvågningen af den hjemlige patentering. Endelig vil jeg være tilbøjelig til at tro, at man i nogen grad overvurderer den patentbelastning, man frygter. Det må dog formodes, at den, der har fået et patent for Danmark med i købet ved at indgive en nordisk patentansøgning, ikke vil opretholde et sådant dansk patent og betale stadig stigende afgifter for opretholdelsen, hvis han ikke har en virkelig økonomisk interesse i at have patentet her i landet.“

Ved 1. behandling modtoges lovforslaget med overvejende velvilje af næsten alle ordførere.

Ib Thøregod (V) fandt, at hensynet til den kommende erhvervs-mæssige udvikling i fællesmarkedet i høj grad måtte tælle med i overvejelserne, idet der måtte ske en samordning mellem fællesmarkedets patentordning og de nordiske forslag.

Knud Thomsen (KF) fremhævede, at der i hans gruppe var nogen uro i anledning af forslaget. Ganske vist følte man sig tiltalt af det nordiske aspekt, men man var bekymret over flere af de foreslåede principændringer. Man ville dog ikke gå imod disse, men derimod tilstræbe nogen retardering af gennemførelsen af disse ændringer.

På det radikale venstres vegne anbefalede *A. C. Normann* forslaget til velvillig behandling.

Poul Dam (SF) lovede ligeledes på sit partis vegne støtte til gennemførelse af forslaget, som dog i højere grad burde tage hensyn til interesserne i det danske samfund og herunder navnlig de sociale interesser.

Endelig fandt *Johan Asmussen* (Uafh) det vanskeligt på inde-værende tidspunkt at tage endelig stilling til lovforslaget, som han i øvrigt mente ville komme til at se noget anderledes ud efter den kommende udvalgsbehandling. Navnlig var han skeptisk med hensyn til spørgsmålet om det rigtige i at ophæve undtagelsesbestemmelserne med hensyn til levnedsmidler, lægemidler m. m., især under hensyn